

hodčího soudu podle § 595 c. ř. s. Podle toho jest posouditi oprávněnost žádosti v této exekuční věci. Z předložených spisů nelze usouditi, že došlo k písemné smlouvě rozhodčí podle § 577 c. ř. s. K tomu nestačí dopisy vyměněné mezi stranami, zejména ani dopis povinné strany ze dne 10. listopadu 1924, jenž jest pouze stvrzením strany, že souhlasí se závěrkou (mit Aufrechterhaltung des Schlusses) bez jakékoliv zmínky o doložce připojené k závěrce a znějící Berliner Arbitrage. Podle rekursního soudu šlo o bursovní obchod na berlínské burse mezi protokolovanými obchodníky, a stačí prý podle čl. XIV. čís. 3 uvoz. zák. k c. ř. s. k podrobení se příslušnosti rozhodčího soudu nepozastavené přijetí závěrečného listu povinnou stranou. Ale podle spisů nelze usouditi, že rozhodčí soud spolku Verein Berliner Getreide und Produktenhändler E. V. lze klásti na roveň zdejším bursovním soudům, zřízeným na základě zákona ze dne 1. dubna 1875, čís. 67 ř. zák. a čl. XIII. uvoz. zák. k c. ř. s. To nelze vyčísti z příl. čís. 22 (Berliner Handelsgebräuche), jež jest patrně sbírkou zvyklostí sestavenou jmenovaným spolkem, vymáhající strana pak sama již v návrhu poukázala výslovně na to, že jde o nález rozhodčího soudu, a v rekursu přímo zdůrazňuje, že nález byl vydán soukromým rozhodčím soudem. Čl. XIV. čís. 3 předpokládá především, že splněny jsou podmínky čl. XIII. a XIV. prvý odstavec, což není patrné ze spisů. Postačí však poukaz na výslovné ustanovení § 2 na str. 70 příl. čís. 22, t. j. jednacím řádu stanoveného pro zmíněný rozhodčí soud, podle něhož zakládá se příslušnost tohoto soudu sjednáním stran (... wenn die Parteien vereinbaren...). Co do této úmluvy platí pro zdejší soudy požadavek písemnosti podle § 577 c. ř. s., jak bylo shora vytčeno.

Čís. 7754.

S republikou Polskou není záruky vzájemnosti ve smyslu § 79 ex. ř.

(Rozh. ze dne 4. února 1928, R I 49/28.)

Vymáhající věřitel navrhl povolení exekuce na základě rozsudku krajského soudu v Jasle, potvrzeného rozsudkem apelačního soudu v Krakově. Soud první stolice exekuční návrh zamítl, rekursní soud exekuci povolil. Důvody: Proti rozsudkům, na jejichž základě bylo žádáno o povolení exekuce, není podle usnesení krajského soudu v Jasle ze dne 19. srpna 1927 dalšího právního jednání, které by zdržovalo jich vykonatelnost, a podle téhož usnesení bylo předvolání, kterýmž bylo zahájeno řízení v Jasle, straně povinné do vlastních rukou doručeno a jednala strana povinná jako strana v rozepři. Jsou tu tedy veškeré náležitosti § 80 ex. ř. a není tu důvodu k odepření povolení podle § 81 ex. ř. Smlouva mezi Československou republikou a republikou Polskou ze dne 6. května 1925 o úpravě právních styků ve věcech občanských, trestních a nesporných čís. 5 sb. z. a n. z roku 1926 ustanovuje v § 1, že státní příslušníci každé ze smluvních stran

požívají v území druhé strany ve věcech občanských co do zákona a soudní ochrany jich osob a majetku stejného nakládání jako vlastní státní občané. Jak prokazují předložená vyhotovení rozsudků a usnesení, platí v Malorusku dosud zákony, které před tím platily v Haliči a jsou totožnými se zákony, platícími posud zde, zvláště s civilním soudním řádem a s exekučním řádem a jest tudíž uvedenou smlouvou vzájemnost ohledně exekuce podle spisů a listin zřízených v cizině zaručena.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Žádáno bylo o povolení exekuce pro pohledávku na základě rozsudku soudu republiky Polské, tudíž listiny zřízené mimo obvod zdejšího státu. Podle § 79 ex. ř. lze exekuci vykonati, tudíž i povoliti, jen v mezích vzájemnosti zaručené státní smlouvou. Rekursní soud shledal zaručení to v ustanoveních smlouvy mezi Československou republikou a republikou Polskou ze dne 6. března 1925, vyhlášené pod čís. 5 sb. z. a n. pro rok 1926. Smlouvou tou zaručena jest vzájemnost výslovně jen pro případy zmíněné v čl. 3 čís. 1 a 2, o něž nejde, což není třeba blíže dovoditi. Z čl. 1. nelze vzájemnost tu po příkladu rekursního soudu dovoditi co do ostatních pohledávek přiznaných na př. rozsudky. To vyplývá z porovnání zmíněné smlouvy se smlouvami sjednanými s jinými státy co do úpravy právních styků ve věcech občanských. Postačí poukaz na dvě smlouvy. Čl. 1. smlouvy mezi republikou Československou a královstvím S. H. S. čís. 146/24 obsahuje obdobné ustanovení jako čl. 1. smlouvy čís. 6/26, přes to však v čl. 38 a násl. stanoví výslovně podmínky vzájemného výkonu exekučních titulů. Čl. 1. úmluvy mezi Čsl. republikou a královstvím italským o právní ochraně státních příslušníků čís. 126/26 stanoví účast na území druhého státu stejného nakládání jako s vlastními občany a volný přístup k soudům, tudíž totéž jako čl. 1. smlouvy s republikou Polskou. Vykonatelnost rozsudků ve věcech občanských a obchodních byla přes to smluvena zvlášť úmluvou čís. 127/26. Z toho nelze usouditi jinak, než že návrhu nedostává se zásadní podmínky § 79 ex. ř., t. j. záruky vzájemnosti s republikou Polskou, a že není zde vykonatelný rozsudek soudu této republiky. Nezáleží tudíž na tom, zda jsou spíněny podmínky dalších předpisů exekučního řádu.

Čís. 7755.

Labské plavební soudy (zákon ze dne 25. dubna 1924, čís. 92 sb. z. a n.).

Okresní soud jako labský soud plavební jest věcně výlučně příslušným ve sporech o výši poplatku za zachránění nebo jiných odměn za pomoc při ztroskotání, třebas byla pomoc poskytnuta na žádost ohro-